

А турцитѣ, т. е. дивизията на Фазлъ паша си преминала преспокойно прѣзъ предначертания пѣть безъ да обръща внимание на 5—600 души хѣшпади, които заели флангова позиция относително тѣхното движение, защото тѣзи позиция е била на 5—6 километра отстранена отъ пѣтя на слѣдваието имъ.

На 7 Августъ тѣзи дивизия, както и другитѣ войски на Ахмедъ-Еюбъ паша се съединиха съ корпуса на Али-Саибъ паша и заедно поведоха атаката на укрѣпенитѣ сръбски позиции прѣдъ Алексинацъ.

Въ прочутото въ тѣзи война шесть дневно (отъ 7-ий до 12 Августъ включително) сражение подъ Алексинацъ, турцитѣ нищо неможаха да направятъ на сръбитѣ. Войскитѣ на Ахмедъ-Еюба даже потърпѣха твърдѣ голѣми загуби. Но Али-Саибъ паша успѣ да се закрѣпи на лѣвия брѣгъ на Морава около Тѣшица и Буимиръ, и направи мостъ на Морава съ силни прѣдмостни укрѣпления.

Въ врѣме на голѣмото това сражение, Фазлъ паша като се боялъ за дѣсния си флангъ и до нѣгдѣ за тила си отъ къмъ Св. Стефанъ, гдѣто знаеялъ, че има войска, по колко е и съ каква цѣль стои тамъ незнаеялъ, — испратилъ на 10-ий Августъ два баталиона пѣхота при четири топа да атакуватъ нашитѣ хѣшпади при мѣнастиря.

Още отъ село Добруевацъ турцитѣ се развили въ боенъ рѣдъ и тѣй настѣпали къмъ позицията на нашитѣ. Тѣхнитѣ топове открили огънь по позицията на четата отъ височината Бошовацъ. Нашето катѣръ топче имъ одговаряло сегистогистъ, но безуспѣшно. Богато турската пѣхота наближила позицията на нашитѣ, тѣ я посрѣщнали съ силенъ огънь и имъ причинили доста чувствителни загуби. Но турцитѣ и тукъ пуснали въ ходъ любимата си прѣзъ тѣзи война тактика — обхода, който почти всекога имъ е донасялъ успѣхъ. Къмъ 3 часа слѣдъ пладнѣ единъ баталионъ развитъ въ боенъ рѣдъ се появилъ надъ самия мѣнастиръ отъ къмъ западната страна на планината Добрешъ и почналъ да стрѣля право въ дѣсния флангъ на позицията на нашитѣ. Този обходъ и